

Marcus Larsson 1825-1864

Trots att han inte var född eller levde någon längre tid av sitt liv i vår kommun anser vi ändå Marcus Larsson vara en av Vetlandakonstnärerna.

Anledningen till att detta geni inom konstvärlden i Sverige räknas hit beror på att han under en period av sitt liv bodde och verkade på sin brors gård i Flenshult, Karlstorps socken i Vetlanda kommun.

Vem var då denne store konstnär?

Jo, han föddes på rusthållarbostället Lilla Örsätter i närheten av Åtvidaberg år 1825. Han hade sju syskon och arbetade i ungdomsåren på gården. Han utbildades av en informator och skickades så småningom till läroverket i Linköping för vidare studier. Han var skolans bästa elev i teckning.

Familjens ekonomi försämrades och efter pappans bortgång, då Marcus var 16 år, var man tvungen att sälja gården. Marcus begav sig till Stockholm och praktiserade som lärling för att bli sadelmakare. Han blev gesäll på rekordtid och då han även visade tecken på sina stora kunskaper i teckning lät mästaren skicka honom till undervisning på Konstakademiens principskola.

Han besökte ofta operan i Stockholm och var på väg att skicka en ansökan dit. Då blev han samtidigt erbjuden att överta ett hyrkuskverk i Stockholm. Inte nog med detta. Samtidigt hade prins Gustav skänkt ett belopp till den

elev som kunde göra den bästa teckningen av ett träd.

Marcus vann tävlingen och nu var Konstakademien hans självklara val.

Han gick med glans genom sina studier och vistades sommartid i Småland. Här fann han de berömda naturmotiven som gjorde honom så berömd.

Vid akademiens utställning 1850 hade han med 15 målningar. Året efter fick han Kungliga medaljen för sitt naturmåleri.

Han fick följa med prins Oscar på en sjöresa som var av stor betydelse för honom. Efter denna resa var det många som fick upp ögonen för hans

måleri och beställningar av hans konst accelererade med stor fart.

Han gjorde resor till Tyskland, Frankrike och Norge.

Han målade snabbt, mycket och hade en briljant teknik. Tavlorna såldes för relativt höga belopp på den tiden och pengarna strömmade in. Samtidigt var han frikostig, hjälpsam och pengarna försvann lika fort som de kom in.

Efter det att riksdagen inte bifallit ett förslag om inköp av ett av hans konstverk blev han nedstämd och flyttade från Stockholm till Flenshult,

Karlstorps socken och Vetlanda kommun.

Här i de mörka skogarna skulle han bygga en stor ateljé och starta en skola för förnyandet av det svenska landskapsmåleriet. En livlig verksamhet ägde rum och arbetet pågick både dag och natt.

Det berättas även om ett rikt nöjesliv i omgivningen.

När målningarna var färdiga åkte han med sitt fyrspann rakt igenom böndernas grindar genom det småländska landskapet till Vetlanda, Vimmerby och Hultsfred. Här såldes en del av

"Vattenfall i Småland" 1856

hans tavlor.

Efter en av sina utflykter möttes han den 2 maj 1859 av att hans ateljé stod i lågor.

Många av hans alster förstördes i branden och ett återuppbyggande av ateljén misslyckades.

Nu reste Marcus på en lång resa via Västervik till Helsingfors. Här bodde han hos skalden Johan Ludvig Runeberg. Därefter blev S:t Petersburg hans hemstad. Här blev han hedersledamot av den Kejserliga akademien och framgångarna lät inte vänta på sig.

Under en period i den ryska huvudstaden hyrde han en hel våning på ett av stadens mer eleganta hotell.

Resan gick vidare över Berlin och Düsseldorf till Världsutställningen i London 1862.

Även här sålde han sina tavlor för höga belopp och hans sätt att slösa pengar lät inte vänta på sig.

Hans hälsa hade försämrats och den 26 januari 1864, endast 39 år gammal avled artisten, professorn och riddaren Marcus Larsson av tuberkulos i London.

Håkan Larsson

"Nattlig marin med brinnande fartyg"